कार्य्यम् अनुस्वारपरसवर्णौ अःप्रत्ययादित्यकारप्रत्ययः टाप् आं हिष्ट गतवान् तस्मादेवात्मनेपदिनो लुङ् उत्कण्ठमानः स्मरन् मठिकठिशोक इत्यस्मादात्मनेपदिनो रूपम् अनेकार्थत्वाद्धातूनाम्। गुरूणाम्पितामहादीनां अधीगर्थेति कर्म्मणि षष्ठी ॥ २५ ॥

अशिश्रवन्नित्यादि। दूता एत्य आगत्य अर्थात् भरतमातृकुलं तं भरतं अत्ययरूपं अर्थं वस्तु यदा न अशिश्रवन् श्रावितवन्तः प्रयियासयन्तः भरतं गमनेच्छां कारयन्तः तदा असौ भरतः जाता अञ्जिहिषा गमनेच्छा यस्य तादृशः सन् गुरूणां पित्रादीनां उत्कण्ठमानः स्मरन् आंहिष्ट गतवान् अशिश्रवन्निति श्रुश्रवणे ञिःप्रेरणे इति ञिः ञिश्रीत्यङ् धुर्द्विष्यङीति द्विः खेः सन्वत् स्रुश्रुस्रुद्रु प्रुप्लुच्यङाम्वेति खेरुकारस्य इत्वं ञ्णित्यन्तेजुङतोरिति व्रिः यलायवायाव इति आव् ञ्यङ्युङः स्वःञेर्लोपः घोऽञौञेरिति प्रयोज्यस्य कर्त्तुः कर्म्मत्वं आत्ययिकमिति अत्ययो विनाशः विकारसंघेति ष्णिकः। अर्थोऽभिधेये शब्दानां धनकारणवस्तुषु। प्रयोजने निवृत्तौ च विषये च प्रयुज्यते। केचित्तु अर्थयते अनेनेत्यर्थं वचनं आत्ययिकं अनर्थसम्बन्धीत्यर्थः अर्थमित्यत्र अमुमिति पाठे अमुं भरतं प्रयियासयन्तः आत्ययिकं राज्ञोमरणं। एत्येति व्यादनञ इति आङ्पूर्व्वाद्दिणः क्त्वोयप् स्वस्यतन्पितीति तन् प्रयियासयन्त इति यातेः सनन्तात् ञिः शतृः आंहिष्टेति अहिङ्गतौ इदित्वान्नुन् जाताञ्जिहिषःइति अंहेः सन इम् नाजन्तादेरादिर्द्विरिति स्यादौ नवद्रोये इति च निषेधात् आदिनकारस्य न द्वित्वं संस्त्याद इति अः कठिङ् आध्याने इष्टानवाप्तौ तदवाप्तयेऽभिलाष उत्कण्ठेत्यन्ये। गुरूणामिति समार्थैनेत्यादिना कर्म्मणि षष्ठी ॥२५॥